

zaten, maar zeg, jij luistert niet eens naar mij.

ELISABETH : Toch wel, toch wel ...

MARTA : Maar wat ben jij daar aan het lezen ?

ELISABETH : De papieren van Egerton. Hij heeft ze hier vergeten, de Intelligence Service. Of misschien heeft hij ze hier wel met opzet vergeten. Het zijn brieven van enkele ambassadeurs aan het adres van hun opdrachtgevers.

MARTA : Nee maar, heeft dat stuk spion van een Egerton dan de enveloppen opengedaan ?

ELISABETH : Je houdt het niet voor mogelijk, hij en zijn Intelligence Service. Er zit oplosmiddel in zijn speeksel, hij likt over zo'n envelop en hop, de lijm lost op, hij kopieert de brief en stuurt het origineel weer op. Geef hem in godsnaam nooit een kus op zijn mond ! Kijk eens aan, ze hebben het allemaal over mij. Je moet eens luisteren hoe de ambassadeur van Venetië mij ophemelt, *(Zij leest.)* 'De koningin van Engeland debiteert voortdurend citaten in het Grieks en het Latijn maar het liefst van al lacht zij om al wat grof en smerig is. De werkelijk obscene grappen die zij vertelt zouden ongetwijfeld een bordeelhoudster doen blozen. Zij vloekt als een kameeldrijver en van een Italiaanse clown leerde zij de kunst om allerhande vieze geluiden op de fettigste manier na te bootsten en dat dan meestal in het gezicht van de lords die bij de kroonraad in ongenade gevallen zijn. Ik heb haar een van hen recht in het gezicht zien spuwen.' *(Zij lacht.)* Haha, die was er dus ook bij !

MARTA : Je wordt stilaan internationaal beroemd.

ELISABETH : *(leest verder)* 'Zij danst als een krankzinnige, ze hotst en strompelt rond en transpireert daarbij zo buitenmatig dat zij iedereen in haar omgeving natspat als een langharige hond die net uit het water komt.'

MARTA : Ja, dat is waar, als je opgewonden bent is het erger dan een regenbui.

ELISABETH : Ho maar ! De ambassadeur van Portugal vindt mij pas echt sympathiek. Kijk hoe hij mij beschrijft : *(zij leest voor)* 'Een houten pop, een bloedloze kapstok vol fatterige versierseltjes, een weggewaalde vogelschrik met een kartonnen kop.' *(woedend)* Achterlijke stuifmeelspuit, smerige pauselijke gatliker ! Dat staat er niet in. *(leest verder)* 'Elisabeth jaagt iedereen schrik aan, zelfs al lachend.' De volgende keer dat ik die tegenkom krijgt hij een schaterlach in zijn smool van een half uur, tot hij sterft van schrik. Hier lees zelf verder en zeg mij wat ze nog allemaal weten.

MARTA : *(leest voor)* 'Over haar wordt gezegd : te vrouwelijk om man te zijn.'

ELISABETH : Pardon ?

MARTA : 'En niet vrouwelijk genoeg om vrouw te zijn.'

ELISABETH : Ik ben tweeslachtig, Elisabethus de koninginner.

MARTA : *(leest verder)* 'Zoals alle vorsten is zij dol op begrafenissen.'

ELISABETH : Jazeker !

MARTA : 'Tijdens de plechtigheid overstemt zij met haar gesnik de koorzangen.'

ELISABETH : Dat is van verdriet.

MARTA : 'Diezelfde avond nog verschijnt ze dan op een feest in de armen gestrengeld van haar geliefde Essex, briesend als een birrocha encalorada.'

ELISABETH : Birrocha encalorada, wat betekent dat ? Ah, er is een voetnoot, Egerton heeft er de vertaling bijgezet, vriendelijk ! '... briesend als een hete muilezel !' Neen ! 'Daarna kondigt zij officieel aan dat zij haar minnaar heeft bevorderd tot admiraal wegens heldhaftig gedrag op het slagveld van haar bed.'

(Zij barst in woede uit en schopt alles wat voor haar voeten komt onderuit.)

En dat van 's morgens vroeg, ik vermoord ze allemaal, 'bronstige muilezel', wacht tot ik die tegenkom. Hoe durven ze ! Die strontportugees, ik schiet hem overhoop !

(Zij neemt haar pistool en schiet in de richting van het paard dat prompt enkele meters achteruit rolt.)

Ik kan er al om lachen. Ik voel mij zelfs geflatteerd.

MARTA : Overdrijf toch niet zo. En dat alles omdat die ambassadeur dingen schrijft die jij nu staat uit te schreeuwen.

ELISABETH : Maar ik mag mij dat permitteren ! Ik hou van hem ! Wie heeft hier heel die wanorde gemaakt, orde moet er zijn. Ik sterf van verliefdheid op die kinkel en hij gunt mij zelfs geen glimlachje meer, geen lief woordje. Zijn stem zindert in mijn oren, zijn ogen in mijn ogen. Ik sterf van liefde, ik hou van hem !

MARTA : Kom, kom, Elisabeth, flink zijn, het zal wel overgaan.

ELISABETH : Ik wil niet dat het overgaat. Ik vind dit gevoel geweldig, sterven van passie. En jij met je : "Het zal wel overgaan". Ik wil niet dat het overgaat, oh, Marta, Marta !

(Alsof ze door een beroerte wordt getroffen legt ze haar handen op haar boezem en blijft als versteend staan. Marta, door paniek bevangen loopt naar haar toe.)

MARTA : Wat is er, ben je niet goed ? Is het je hart ? Ga zitten !

ELISABETH : Nee, het is mijn pistool, ik had het hier weggestopt in mijn jupon. Het is naar onder gegleden met al die drukte, de haan zal blijven haperen.

MARTA : Maar het is niet geladen, het schot is daarnet afgegaan.

ELISABETH : Het is een tweeloop en de tweede loop is ook geladen, de kogel zit klaar, de haan zal blijven haperen, Marta, hulp. Ik ga mezelf vermoorden, ik ga mezelf doodschieten !

MARTA : Ja, kalm, kom hier op het bankje staan.

ELISABETH : Pas op, niet ademen ! Oh, god wat een toestand ! Maar waarom moet ik op dat verhoog gaan staan om te sterven ? Ik voel mij al een standbeeld. Trek dat kleed uit, trek het uit !